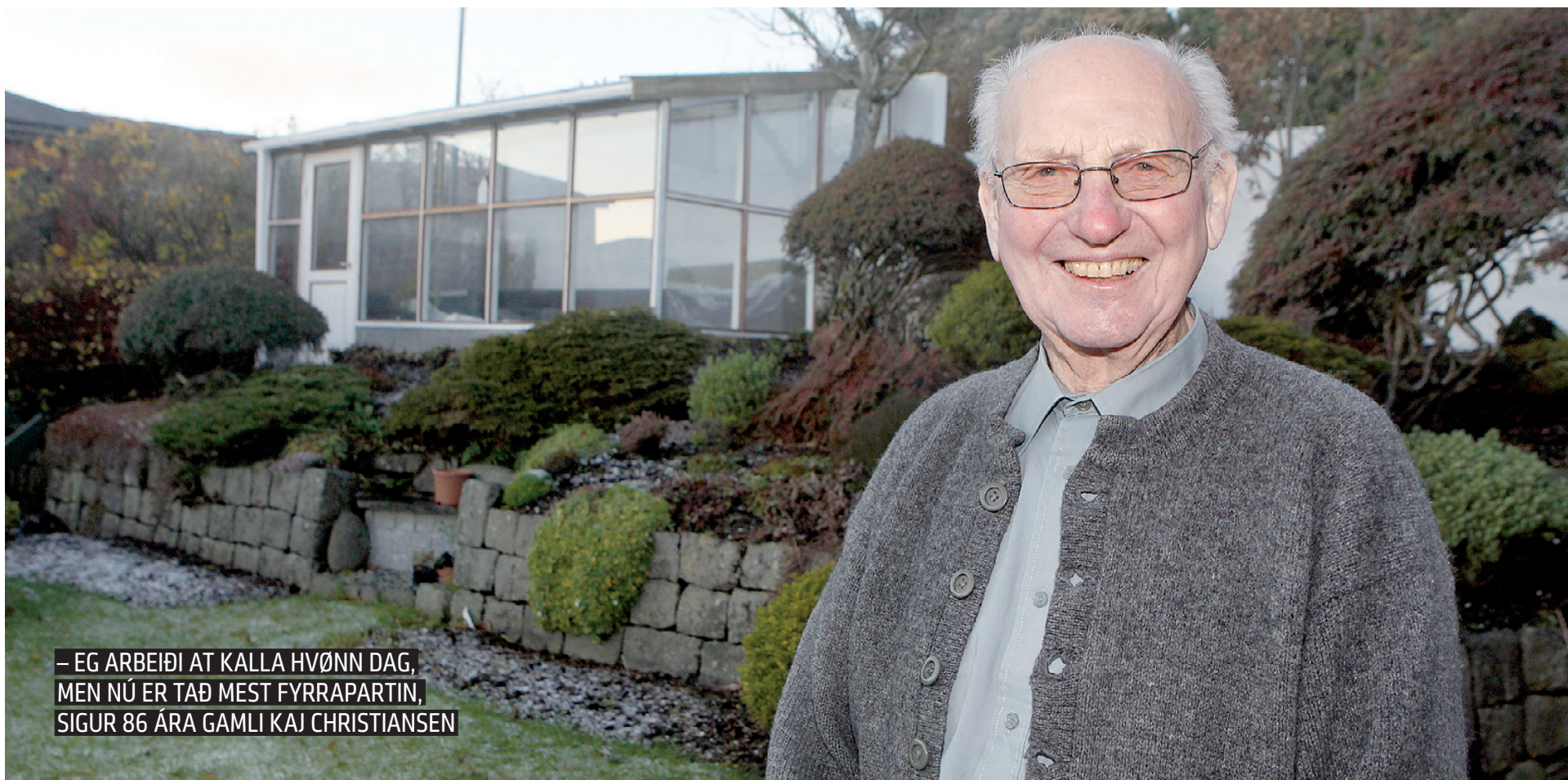

– EG ARBEIÐI AT KALLA HVØNN DAG,
MEN NÚ ER TAÐ MEST FYRRAPARTIN,
SIGUR 86 ÁRA GAMLI KAJ CHRISTIANSEN

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

FEKK GÓÐAR HENDUR Í VØGGUGÁVU

KAJ CHRISTIANSEN Í HAVN ER 86 ÁRA GAMAL OG HEVUR
JÚST SMÍÐAÐ SÆR NÝTT VAKSTRARHÚS

SAMRØÐA

Randi Jacobsen
randi@sosialurin.fo

Í húsum sínum á Tinghúsvegnum í Havn hevur Kaj Christiansen sín verkstað í kjallaranum.

Tveir menn eru komnir inn á gólvið, tí Kaj Christiansen skal smíðað nakrar krakkar.

Tað ger hann gjarna.

– Eg arbeiði at kalla hvønn dag, men nú er tað mest fyrrapartin, sigur Kaj Christiansen.

Hann er 86 ára gamal og hevur altíð nóg mikið at fáast við.

Hvønn morgun gongur hann sær ein langan túr, og heimafturkomin fer hann beint niður í kjallaran at arbeiða. Góðveðursdagur velur hann tó heldur at fara í urtagarðin. Planturnar draga, og so er tað gott fyri likamið at grava, bukka seg og so víðari, heldur hann.

Uppgávnarnar tróta ikki, tí eingin sum hann dugir at dreyga. Eingin

hevur heldur líka góð amboð at dreyga við.

Nýggjasta verk hansara er eitt vakstrarhús, sum hann hevur smíðað í heyst.

Hann hevði áður eitt vakstrarhús, sum stóð niðan fyri húsin í 40 ár, men fyri nøkrum árum síðan noyddist hann at taka tað niður, tí tað var í so ringum standi.

Kaj Christiansen hevur havt stóran alsk til vøkstur og hevur ein vakran urtagarð, og í vakstrarhúsinum plagdi hann eisini at hava grønmeti. Hann og konan Kristianna finga alt at vaksa, vindrúur, piparfruktir, tomatir, agurkur, gularøtur og mangt annað.

Smíðaði húsið sjálvur

Synirnir vistu, at hann saknaði vakstrarhúsið, og teir mæltu honum til at smíða sær eitt nýtt. Synirnir og ein abbasonur átóku sær at stoypa grundina.

Tá ið grundin varð stoypt, fór hann undir at smíða húsið, sum nú er liðugt. Hetta arbeiðið hevur hann gjørt í heyst.

Nú fer hann at fáa sær hendur á rossatøðum, tí umframt grønmeti ætlar hann at hava rósar.

Kaj Christiansen hevur einki greitt svar til spurningin, hvør uppskriftin er uppá at koma so høgt upp í árinu og at vera so væl fyri sum hann.

– Eg veit ikki, í sínari tíð roykti eg illa, og eg havi heldur ikki spýtt í glasið, sigur hann.

Rørsla og ljóst lyndi

Men tað man hava gjørt sítt, at hann altíð hevur rørt seg nógv og havt eitt avbera ljóst lyndi. Tað hevur hann framvegis.

Lívið byrjaði annars ikki so væl, tí sum ellivu ára gamal fekk hann tuberkular, og smittuna hevði hann í næstan fyra ár. Tá var hann innlagdur á Sanatoriinum, men eisini tað hevur hann okkurt positivt at siga um. Har varð hann væl gøddur og fekk tí gott í beinið. Tað var eisini har, hann lærði at busta tenn, sum ikki var so vanligt tá, og úrslitið er, at hann framvegis hevur næstan allar tenninar í høvðinum.

Skúlan hevur hann einki gott at siga um.

– Men í staðin var eg føddur við góðum hondum, og tað havi eg verið fegin um, sigur Kaj Christiansen.

Gongur nógv

Gongutúrarnir um morgunin eru vorðnir eitt sindur stytri, eftir hann fyri nøkrum árum síðan fekk skurðviðgerð fyri hjarta. Fyrr gekk hann mest einsamallur, og tað var best, tí hann steðgaði altíð á, tá ið hann sá onkran áhuga-verdan vøkstur. Nú fylgist hann ofta við einum vinmanni.

– Tað er so hugnaligt at hava onkran at prátta við. Ofta ganga vit gjøgnum víðarlundina, og har plaga vit at hitta tvær nunnur og dunnupassaran, sum vit eisini tosa við.

Lívsglaði Kaj Christiansen, Kaj hjá Klokkanum, tekur saman um.

– Eg havi verið heppin í mínum lívi, og eg havi havt eitt ríkt og fjølbroytt lív.